

[Kofod-Svendsen]

afgørelse. Derefter må vi tage stilling til, hvilke lovinitiativer der vil være nødvendige for at sikre fuld organisationsfrihed inden for den offentlige sektor. Det én gang opnåede gode må på ingen måde undergraves, men her må vi altså, mener jeg, afvente højesterets endelige afgørelse.

Hvad det private arbejdsmarked angår, mener jeg, at vi har brug for et grundigt udredningsarbejde, så vi virkelig får en helhedsløsning og kan fjerne den organisations- tvang, som vi på flere områder har her i landet. Vi må også se på den monopolstilling, som f.eks. advokater, læger, tandlæger osv. kan have. Målsætningen må være at skabe et mere frit og menneskevenligt samfund.

De faglige organisationer har betydet meget og betyder fortsat meget og har fortsat mange væsentlige opgaver at løse. Jeg mener, at organisationernes magtstilling i de senere år er blevet større. Derfor er det en vigtig opgave at sikre det enkelte individ en passende retsposition inden for erhvervsorganisationerne. Opgivelsen af den personlige frihed må ikke blive den pris, den enkelte skal betale for retten til at få og opretholde sit arbejde. Det er en vigtig politisk opgave at sikre den enkelte fuld frihed til selv at afgøre, hvilken organisation – om overhovedet nogen – vedkommende har lyst til at være medlem af.

Maisted (FD):

Jeg glemte i mit tidligere indlæg at sige til hr. Ole Henriksen, at han kan være rolig: der er sket tiltag. Han er anmeldt for at overtræde grundlovens § 34, og politiet er ved at undersøge sagen, så vidt jeg kan se af et svar fra justitsministeren.

Med hensyn til brug eller misbrug af fagforeningsmidler, disse 250 mill. kr., er det klart, at det ikke kan ophidse mig, at man driver politik også i fagforeningerne, og at man klart har sagt, at man er tilknyttet socialisterne, altså venstrefløj, og ønsker at anvende disse midler. Det skyldes jo ganske det enkle forhold, at Dansk Arbejdsgiverforening og Industrirådet selvfølgelig gør præcis det samme. De støtter jo de borgerlige partier og borgerlige politikere, måske ikke i den størrelsesorden, men på andre måder, med reklamer og udtalelser, og hvad ved jeg, og de er i besiddelse af en stor del af dagspressen, så

det er ikke deri, problemet ligger. Dette, at de fører politik, selv om det er fagforeninger, kan jeg altså ikke hidse mig op over. Jeg mener, det ville være helt unaturligt, om de ikke brugte midler til at fremme deres politiske mål og deres politiske synspunkter. Det er heller ikke dér, skoen trykker.

Det er simpelt hen et spørgsmål om at undgå at opkræve tvangsmidler fra folk og at undgå, at folk bliver kulet ned og altså ikke kan henholde sig til grundlovens § 78 og ikke har fri ret til at organisere sig, hvor de vil. Ligeledes kan man fremhæve, at der jo efter grundloven er fri ret til at udøve erhverv i dette samfund. Det er disse interesser, folkettingen har pligt til at sørge for bliver varetaget – for befolkningen.

Det, der altså er problemet, er misbruget af midler, som vi bl.a. så det med dagpengeskandalen, hvor der forsvandt 350 mill. kr. over i fagforeningskasserne og videre – vel formentlig for de fleste midlers vedkommende over i socialdemokratiets kasse. Det er klart, at det bør folkettingen stoppe.

Jeg mener altså, at disse væsentlige problemer må løses, så man får løst taget, får lavet mindre tvang, får fjernet frygten hos lønmodtagerne for, at de, hvis de ikke opfører sig, præcis som fagforeningerne ønsker det, bliver smidt ud af deres arbejde, eller frygten for, at man risikerer en HT-konflikt, der er i stand til at blokere en del af samfundet.

Derfor ønsker jeg at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folkettingen pålægger regeringen at lægge administrationen af A-kasserne under staten og ophæve fradragsretten for kontingenter til faglige organisationer i forbindelse med den skattepligtige indkomstopgørelse, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Et indgreb over for organisationernes kontingenter gælder jo såvel LO som DA og Industrirådet, her er alle altså lige stillet, men det fritager folk for frygten for, at de, hvis de ikke er medlem af en eller anden socialistisk fagforening, kan blive mobbet ud og miste deres arbejde og blive generet og måske miste deres dagpengerettigheder. Og det er jo en væsentlig trussel i dag mod medlemmerne, når vi har 280.000–300.000 arbejdsløse i